

‘Dat geloof ik niet,’ zei Alice.

‘Och hemel!’ zei de Koningin op medelijdende toon. ‘Probeer nog maar eens: haal diep adem en sluit je ogen.’

Alice lachte. ‘Dat hoef ik niet te proberen,’ zei ze: ‘je kunt geen onmogelijke dingen geloven.’

‘Ik zie wel, dat je niet veel oefening hebt,’ zei de Koningin. ‘Toen ik zo oud was als jij, deed ik altijd een half uur per dag gelofoefeningen. Ja, soms geloofde ik niet minder dan zes onmogelijke dingen voor het ontbijt.’

— LEWIS CARROLL

Fantasie is belangrijker dan kennis, want kennis is begrensd. Fantasie omsluit de wereld.

— ALBERT EINSTEIN

Inhoud

Het verhaal achter *Breek los uit het Doolhof* 9

Voorwoord door Emerson, Austin

en Christian Johnson 11

Een seminar: Chicago 13

Breek los uit het Doolhof 15

Het oorspronkelijke verhaal van

Wie heeft mijn Kaas gepikt? 17

Het nieuwe verhaal: hoe het verderging... 19

Het dilemma van Peins 21

De feiten 23

Peins waagt zich in het Doolhof 27

De vreemdeling 31

Beter je best doen 35

Peins droomt 45

Peins kiest een nieuwe opvatting 51

Onmogelijk... of niet? 57

Wat is er buiten het Doolhof? 63

Donkere hoekjes, doodlopende steegjes 67

Buiten het Doolhof 73

Nabespreking 81

Brief van Spencer Johnson, MD 91

Nawoord door Kenneth Blanchard, PhD 92

Dankwoord 94

Het verhaal achter Breek los uit het Doolhof

Wie heeft mijn Kaas gepikt? is een verhaal dat dr. Spencer Johnson schreef om zichzelf door een moeilijke periode heen te helpen. Jarenlang deelde hij deze fabel met anderen. Hij zag dat het verhaal ook hen hielp, thuis en op het werk. Toen maakte hij er een boekje van.

Binnen zes maanden nadat het was uitgekomen, waren er ruim een miljoen exemplaren gedrukt, en vijf jaar later 21 miljoen. In 2005 meldde Amazon dat *Wie heeft mijn Kaas gepikt?* hun grootste bestseller aller tijden was.

In de loop der jaren is de populaire klassieker van Spencer Johnson terechtgekomen in huizen, bedrijven, scholen, kerken, het leger en sportteams. In allerlei talen is het over de hele wereld verspreid. Volgens lezers en fans zijn hun carrière, bedrijf, gezondheid en huwelijk beter geworden door de wijsheid die ze putten uit het verhaal. Het heeft een universele aantrekkingskracht.

Toch vond Johnson dat er nog vragen onbeantwoord waren.

‘Veel mensen die het oorspronkelijke verhaal hebben gelezen,’ schrijft hij in zijn aantekeningen bij dit vervolg, ‘wilden meer weten over het *waarom* en het *hoe*. Hoe komt het dat we ons soms kunnen aanpassen en floreren als dingen veranderen, en soms niet? En hoe zouden we ons sneller en gemakkelijker kunnen aanpassen in een veranderende wereld, zodat we gelukkiger zijn en meer succes hebben, ongeacht wat succes voor ons inhoudt?’

Hij concludeerde dat hij de antwoorden het best kon formuleren door het *Kaas*-verhaal een vervolg te geven.

Wie heeft mijn Kaas gepikt? liet de lezers zien hoe ze zich konden aanpassen aan verandering, in welke situatie dan ook.

Breek los uit het Doolhof geeft je de begrippen om daadwerkelijk op weg te gaan en je aan te passen aan verandering, maar vooral om zelf verandering te brengen in je bestemming.

Voorwoord

door Emerson, Austin en Christian Johnson

Van jongs af aan zocht onze vader altijd manieren om mensen te helpen. Als tiener organiseerde hij zwemlessen om kinderen uit de buurt te leren zwemmen. Als jongvolwassene volgde hij een opleiding tot chirurg. Toen ontdekte hij dat schrijven zijn ware passie was. Hij meende daarmee een groter aantal mensen van dienst te kunnen zijn.

We missen hem vreselijk en zijn ongelooflijk trots op zijn bijdragen.

De woorden en aforismen uit het verhaal gebruikte hij zelf ook vaak, in de pieken en dalen van zijn leven. Nadat hij gediagnosticeerd was met alvleesklierkanker gaven ze hem een nieuw perspectief op zijn ziekte, voordat hij stierf. Ze vormden het gereedschap waarmee hij de veranderingen die het leven hem voorschotelde, liefdevol en dankbaar aanvaardde.

BREEK LOS UIT HET DOOLHOF

Achter in dit boek kun je de brief lezen die hij schreef aan het eind van zijn ziekbed. Volgens ons toont die aan hoezeer hij de inzichten toepaste in zijn eigen leven.

We hopen dat je dit boek met plezier leest, en wensen je het allerbeste.

De familie Johnson
juli 2018

Een seminar: Chicago

Op een frisse herfstdag kwam een groep mensen bijeen voor een wekelijkse sessie van hun seminar business development. Het was de op één na laatste bijeenkomst. Ze hadden een verhaaltje moeten lezen over twee personages, Peins en Pieker, die erg verschillend reageerden op verandering. Het boek heette *Wie heeft mijn Kaas gepikt?*

Dennis, die het seminar leidde, vroeg de aandacht.

‘Ik wil vandaag beginnen met een vraag: Wie heeft verdorie onze Kaas gepikt, en wat gaan we eraan doen?’

Dennis kon mensen goed op hun gemak stellen, maar ze wisten dat hij serieuze inzichten had als het op organiseren aankwam.

Ze bespraken het boek. Sommigen hadden er veel aan gehad, zeiden ze, zowel zakelijk als privé.

Sommigen hadden vragen.

‘Ik snap dat je je moet aanpassen aan verandering,’ zei Alex, die in de technische sector werkte. ‘Maar dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Hoe doe je dat eigenlijk?’

Mia, een arts, viel hem bij: ‘Bij sommige veranderingen laat je je gemakkelijk meenemen. In andere gevallen blijf je je verzetten.’

‘Het is niet zo dat mijn baan een béétje verandert,’ vervolgde Alex. ‘Hij lijkt helemaal te verdwijnen.’

‘Dat is bij mij ook zo,’ zei Jessica, die in de uitgeversbranche werkte. ‘Af en toe herken ik mijn vakgebied nauwelijks.’

‘Ik herken mijn *leven* niet meer,’ zei Alex. De anderen lachten. ‘Nee, echt,’ zei hij, ‘er verandert zoveel tegelijk. Ik zou achter de Kaas aan gaan als ik kon. Maar vaak heb ik geen idee waar hij is gebleven!’

Een jongeman achterin, Tim, stak zijn hand op en begon iets te zeggen.

Dennis gebaarde met zijn handen om stilte. Toen vroeg hij Tim om de vraag te herhalen, zodat iedereen hem kon horen.

Tim schraapte zijn keel: ‘Hoe zit het eigenlijk met Peins?’

Alex keerde zich naar de jongeman toe: ‘Hoe bedoel je?’

‘Hoe liep het met hem af?’

De groep viel stil. Iedereen dacht aan het verhaal van Peins en Pieker en vroeg zich dat ineens ook af.

‘Dat zou ik graag willen weten,’ vervolgde Tim. ‘Want eerlijk gezegd was Peins het personage met wie ik me het meest identificeerde.

Pieker lijkt zijn weg wel te vinden. Peins zit daar in zijn lege huis, alleen en ontdaan. Volgens mij wil hij er net zo goed uit komen als Pieker, maar zit hij gewoon vast. En eerlijk gezegd is dat bij mij ook het geval.’ Even was iedereen stil.

Jessica viel hem bij. ‘Ik weet wat je bedoelt. Zo voelt het voor mij ook. Ik wil echt achter de Kaas aan, maar ik heb geen idee waar ik moet zoeken.’

Allemaal voelden ze hoe de vraag van Tim bij hen resoneerde. In het verhaal ging Pieker eropuit en vond hij nieuwe Kaas. Hij ging mee in de verandering, en dat pakte goed voor hem uit. Maar Peins had nog steeds geen idee.

En dat gold ook voor veel van de cursisten.

Toen de groep de volgende week weer bij elkaar kwam, zei Dennis: ‘Ik heb veel nagedacht over jullie vragen van vorige week – waarom Pieker veranderde en Peins niet, hoe het verder zou kunnen gaan.

Volgens mij zit er meer in het verhaal, en dat wil ik met jullie delen.’

Het werd muisstil. Iedereen wilde weten: *Hoe is het Peins vergaan?*

‘Je herinnert je nog wel hoe het ging in *Wie heeft mijn kaas gepikt?*’ begon Dennis...